

ĆWICZENIE Z POEZJI BAROKOWEJ

Mikołaj Sęp – Szarzyński

Sonet VIII

(O wojnie naszej, którą wiemy z szatanem, światem i ciałem)

Pokój – szczęśliwość, ale bojowanie
Był nasz podniebny. On srogi ciemności
Hetman¹ i świata łakome marności
O nasze pilno czynią zepsowanie.

Nie dosyć na tym, o nasz możny Panie!
Ten nasz dom – ciało, dla zbiegłych lubości
Niebacznie zażrząc² duchowi zwierzchności,
Upaść na wieki żądać nie przestanie.

Cóż będę czynił w tak strasliwym boju,
Wątpli, niebaczny, rozdwojony w sobie?
Królu powszechny, prawdziwy pokoju
Zbawienia mego jest nadzieja w Tobie!

Ty mnie przy sobie postaw, a przezpiecznie
Będę wojował i wygram statecznie!

1. Określ, jakie cechy ma osoba mówiąca w wierszu.
2. Kto jest odbiorcą? Jaki wizerunek odbiorcy kieruje podmiot liryczny?
3. Jaką definicję bitwy zamieszcza autor w utworze? Dlaczego użył takiej metafory?
4. Wypisz i nazwij 3 główne środki stylistyczne w utworze.
5. Jaki jest związek tego utworu z Księgą Hioba?
6. Stwórz tezę interpretacyjną utworu.

¹ Szatan

² zazdroszcząc